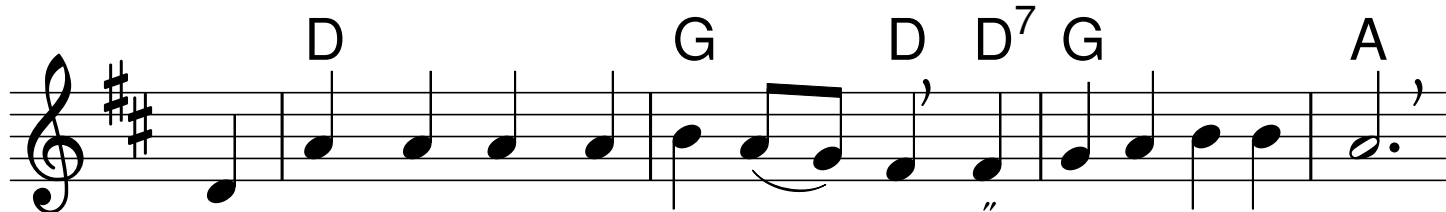

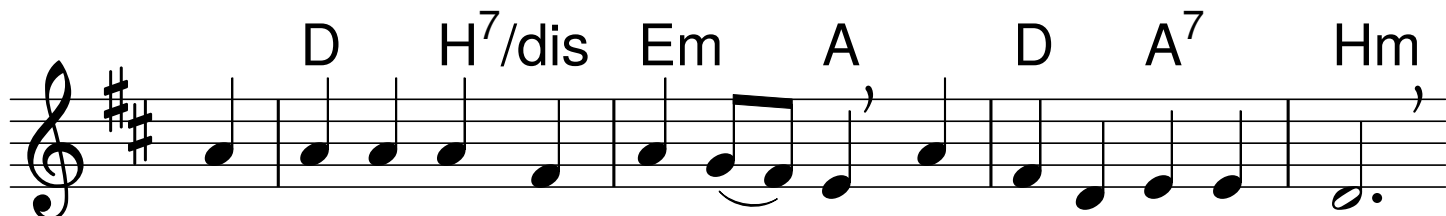
Dícsérd Istent, keresztyénség

Herman Miklós, 1480–1561

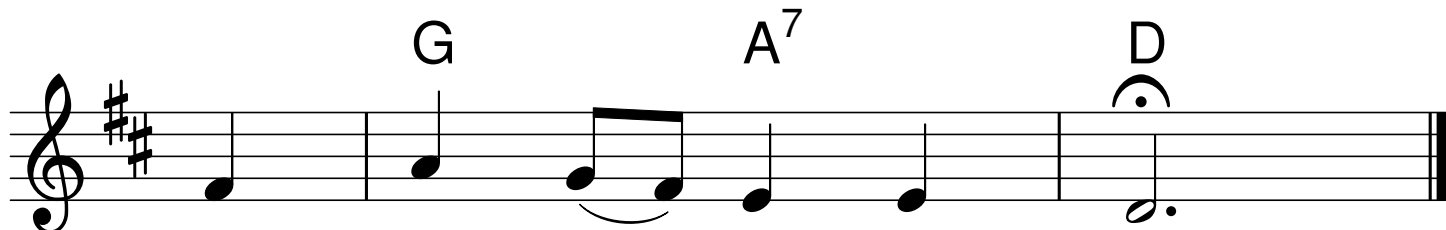
Herman M., Lipcse, 1554

1. Dícsérd Istent, keresztyénség, Ő dicsőségé-ben,

Ki-től á-rad rád id-vesség, Fi - a ér-demé-ben,

Fi - a ér - de - mé - ben.

2. Leszállván Atyja kebléből Kicsiny gyermek korban,
Szegénységben, ruha nélkül Fekszik a jászolban, Fekszik a
jászolban.

3. Letette minden hatalmát, Erőtelen vala, Felvette szolgál-
formáját, Mindeneknek Ura, Mindeneknek Ura.

4. Anyjának ölében nyugszik, Tejével táplálja; Az angyalok ezt
örvendik, Mert Dávidnak fia, Mert Dávidnak fia.

5. Ki az utolsó időben Eljövendő vala, Hogy építtessék hívekben
Az Isten országa, Az Isten országa.

6. Csuda változással testet Ő magára felvön, Adván nekünk
idvességet, Menyben részessé tön, Menyben részessé tön.

7. Én úr, ő pedig lett szolga, Ó, csuda változás! Jobbat Jézus mit
adhatna: Nekünk boldogulást, Nekünk boldogulást.

8. Ma Paradicsom kapuját Ismét megnyitotta, Kérub nem állja
ajtáját, Ezért minden áldja, Ezért minden áldja.